

Arrest

nr. 55 239 van 28 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 november 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Romazigeuner afkomstig uit Obilic (Kosovo). U bezit de Servische nationaliteit, maar u weet niet of u al dan niet de Kosovaarse nationaliteit bezit. Tot in 1999 woonde u in Kosovo. Tijdens de oorlog werd uw vader door een aantal Albanezen toegetakeld en werden u en uw familieleden door Albanezen uit jullie huis gezet. Jullie vluchtten daarop naar Kraljevo (Servië) waar jullie als vluchteling geregistreerd werden en sindsdien in een container verbleven. Ook in Servië hadden jullie het moeilijk. Roma hebben er immers geen rechten. Zo had u grote moeilijkheden om uw

kinderen die in Servië geboren werden te registreren. Gezien uw partner S. K. (...) (O.V. 6.361.269), die u in Servië had leren kennen, geen registratie had, konden haar kinderen ook niet ingeschreven worden. Nadat uw partner er uiteindelijk in slaagde zich te registreren – intussen hadden jullie al twee kinderen – slaagden jullie er in om jullie derde kind in te schrijven. Daarop probeerde u ook de twee andere kinderen in te schrijven, maar de autoriteiten deelden u mee dat u nog zes maanden moest wachten. Voorts konden uw kinderen niet naar school, omdat ze door hun Albanees klinkende familienaam als Albanezen beschouwd werden. Verder had u grote economische moeilijkheden. U was slecht behuist en had slechts sporadisch werk. U kon ondermeer als seizoensarbeider in de appels- en perenplukwerken. Toen u op zoek naar beter werk bij de gemeente (dienst huisvuilophaling) solliciteerde, werd naar uw etnische origine gevraagd en, toen u antwoordde dat u Rom was, werd u meegedeeld dat u als Albanees beschouwd werd en dat u maar naar Kosovo moest terugkeren. Later solliciteerde u nog in het bedrijf Magrukum. Daar werd u hetzelfde gezegd en kreeg u ook een klap. De politie bij wie u hierom klacht ingediend had ondernam niets. Later werd ook uw broer N. B. (...) (O.V. 6.361.277) door Servische skinheads aangepakt. Ook zijn klacht bij de politie haalde niets uit. Uw partner kreeg eenmaal klappen van Serviërs en diende hiervoor eveneens tevergeefs klacht in. Tevens werd jullie woonst geregeld met stenen bekogeld – eenmaal werden er zelfs molotovcocktails gegooid – en de door jullie opgebeldde politie kwam hiervoor nooit ter plaatse. Jullie konden evenmin bij een Servische Roma-organisatie in Kraljevo terecht, omdat die zich enkel met Servische Roma bezighouden. Ook door deze organisatie werden jullie als Albanezen beschouwd en jullie kregen in tegenstelling tot Servische Roma ook geen voedselpakketten van deze organisatie. Op straat moesten jullie regelmatig beledigingen slikken. Uw moeder overleed in 2008 in een Servisch ziekenhuis aan astma. Door haar etnische origine hadden de Servische dokters haar immers de nodige medicatie niet willen toedienen. Uw broer trok na de geboorte van uw jongste dochter in 2008 naar Kosovo. Hij wou een nieuw huis bouwen op de plaats van jullie tijdens de oorlog afgebrande woning. Een Albanees wees hem er echter op dat zijn nieuwe huis opnieuw in brand gestoken zou worden. Daarop keerde hij naar Servië terug. Om deze moeilijke algemene situatie te ontvluchten, besloten jullie, i.e. u, uw partner, uw broer en uw schoonzus B. B. (...) (O.V. 6.361.280), Servië te verlaten en kwamen jullie via Hongarije naar België waar jullie op 9 december 2008 een asielaanvraag indienden. U verklaarde niet naar Kosovo te kunnen terugkeren, omdat u de Albanezen niet vertrouwt en omdat u vreest er gedood te zullen worden. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: twee Servische nationaliteitsbewijzen uitgereikt op 20 augustus 2008 en 10 augustus 2009 te Nis; een Servische geboorteakte uitgereikt op 18 september 2000 te Nis; de Servische geboorteakte van uw dochter N. (...) uitgereikt op 23 oktober 2009 te Kraljevo; een attest waaruit blijkt dat u sinds 16 juni 2004 als werkloze geregistreerd bent; uw werkloosheidskaart; en een door u opgestelde nota d.d. 4 november 2009 waarin u verklaart dat u er niet in geslaagd bent om originele documenten aan het Commissariaat-generaal over te maken.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, hoewel u verklaarde niet te weten of u de Kosovaarse nationaliteit bezit (CGVS, p. 2), uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat u wel degelijk als Kosovaars staatsburger beschouwd kan worden. Uit artikel 29 van de Law on citizenship of Kosova, die van kracht is sinds 17 juni 2008, blijkt immers dat elke persoon die op 1 januari 1998 Joegoslavisch staatsburger was en die op dat moment zijn gewoonlijk verblijf in Kosovo had Kosovaars staatsburger is en in het Kosovaarse bevolkingsregister ingeschreven kan worden, wat ook zijn huidige verblijfplaats moge zijn. Gezien u verklaarde tot in 1999 in Obilic (Kosovo) verbleven te hebben en uit de kopie van uw licna karta (uitgereikt op 21 september 2000) blijkt dat uw domicilie in Obilic was (CGVS, p. 2), dient u dan ook als Kosovaars staatsburger beschouwd te worden en dient uw vrees allereerst ten aanzien van Kosovo beoordeeld te worden. Dit wordt overigens bevestigd door het feit dat uw broer N. (...) verklaarde wel degelijk over de Kosovaarse nationaliteit te beschikken (CGVS N. B. (...), p. 2).

Voor wat Kosovo betreft verklaarde u de Albanezen niet meer te kunnen vertrouwen door hetgeen er in het verleden met u en uw familieleden gebeurde (CGVS, p. 15). In dit verband dient er evenwel gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd ondermeer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens demissie en nadien met lokale actoren is gebleken dat de algemene

veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zogoed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. In dit verband merkte u weliswaar op dat uw broer N. (...) na de geboorte van uw dochter N. (...) in juli 2008 naar Kosovo terugkeerde en dat hij daar van een Albanees onmiddellijk bedreigingen kreeg (CGVS, p. 8-9). Aan deze eenmalige terugkeer van uw broer naar Kosovo en bijgevolg aan de bedreigingen kan echter geen geloof gehecht worden, gezien uw broer beweerde dat hij naar Kosovo terugkeerde voor de geboorte van zijn dochter A. (...) in 2006 (CGVS N. B. (...), p. 3).

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halitlbishiwijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er

gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE inde Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat erin Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Voor wat uw Servische problemen betreft, dient er op gewezen te worden dat er omwille van diverse tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van uw familieleden hieraan geen enkel geloof meer kan worden gehecht. Betreffende de chronologie van de verschillende door u beweerde gebeurtenissen in Servië verklaarde u dat u eerst geslagen werd, dat uw broer daarop door skinheads aangepakt werden dat er toen een molotovcocktail naar uw woonst gegooid werd (CGVS, p. 9). Uw broer N. (...) zei echter dat eerst de molotovcocktails naar jullie woonst gegooid werden, dat hij dan door skinheads werd aangepakt en dat u ten slotte werd geslagen (CGVS N. B. (...) p. 9). Voorts beweerde u dat u werd aangepakt door een Serviër toen u in het bedrijf Magrukum solliciteerde. Aanvankelijk verklaarde u dat uit angst geen klacht bij de politie indiende omdat uw broer daarvoor al door Servische skinheads geslagen werd (CGVS, p. 6). Later zei u evenwel dat u toen wél tevergeefs een klacht bij de politie indiende (CGVS, p. 9). Hiermee geconfronteerd zei u op onafdoende wijze dat het mogelijk was dat u zich vergist had en dat u niet gekomen was om te liegen (CGVS, p. 15). In dit verband beweerde uw broer bovendien dat u bij de busstop in elkaar geslagen werd, dat u nooit bij Magrukum solliciteerde, dat u geen klacht bij de politie indiende omdat u niet durfde en dat hij daarom in uw plaats klacht indiende (CGVS N. B. (...), p. 9). Betreffende het incident waarbij molotovcocktails naar uw woonst gegooid werden beweerde u geen klacht ingediend te hebben. U vermoedde dat uw broer toen klacht indiende, maar u had hierover geen zekerheid (CGVS, p. 13). Uw partner beweerde echter dat u persoonlijk naar de politie ging en dat u haar dat toevertrouwd had (CGVS S. K. (...), p. 3). Uw broer N. (...) verklaarde in dit verband uitdrukkelijk dat noch hij noch iemand van zijn familie toen naar de politie gingen (CGVS N. B. (...), p. 9). Betreffende het door uw partner aangehaalde incident waarbij uw zoon D. (...) door een auto aangereden werd (CGVS S. K. (...), p. 4), is het vooreerst bevreemdend dat u hiervan tijdens uw gehoor geen enkele melding maakte. Bovendien verklaarde N. (...) uitdrukkelijk dat niemand van uw kinderen ooit van mishandelingen door Serviërs het slachtoffer werd en dat hij geen weet had dat iemand van uw kinderen van een auto-ongeluk het slachtoffer werd (CGVS N. B. (...), p. 11). Bovenstaande tegenstrijdigheden nopen ertoe te besluiten dat er aan de door u beweerde problemen in Servië geen enkel geloof kan worden gehecht.

Gezien er aan bovenstaande problemen waarna er telkens een vergeefse politiekeklacht ingediend werd geen geloof kan worden gehecht, komt ook de geloofwaardigheid van de door u beweerde slechte verhouding met de Servische autoriteiten en meer bepaald met de Servische politie op de helling te staan. Zo zou de politie niet gekomen zijn toen uw woonst met stenen bekogeld werd en zou de politie niets ondernomen hebben toen uw partner klacht indiende (CGVS, p. 13-14). Dat de politie in verband met uw problemen niets zou ondernomen hebben, valt bovendien niet te rijmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt immers dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaats vinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote

organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten voorleggen.

In verband met de door u aangehaalde discriminatie van Roma in Servië blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat Roma in Servië weliswaar vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkelgegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan ten aanzien van de Roma (bv. Ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, enz. spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Wat betreft uw verklaring dat u als Romazigeuner door Serviërs op de arbeidsmarkt gediscrimineerd wordt en op straat door hen gepest en beledigd wordt (CGVS, p. 5; p. 14), dient opgemerkt te worden dat, naast het feit dat, zoals hierboven reeds bleek, geen geloof kan worden gehecht aan uw sollicitatiebij het bedrijf Magrukom waar u door uw etnische origine slecht behandeld zou geweest zijn, uit uw verklaringen blijkt dat u ondermeer als seizoensarbeider bij etnische Serviërs tewerkgesteld werd. Uw broer kon werken bij een elektriciteitsbedrijf (CGVS N. B. (...), p. 6-7). Bovendien kreeg u voor uw jongste kind kinderbijslag, kreeg uw broer voor zijn kinderen kinderbijslag en kregen uw moeder en uw broer een uitkering (CGVS, p. 4-5; CGVS N. B. (...), p. 5). Hieruit blijkt jegens u en uw familieleden niet meteen het bestaan van systematische discriminerende maatregelen op de arbeidsmarkt noch vanwege de Servische overheid, noch vanwege Servische medeburgers.

Betreffende de door u aangehaalde schoolproblemen van uw kinderen – uw kinderen konden niet naar school omdat uw familienaam B. (...) met de Albanezen geassocieerd werd en omdat jullie Roma zijn (CGVS, p. 10) – dient er opgemerkt te worden dat de kinderen van uw broer N. (...) – nochtans ook B. (...)’s en ook Roma – wél op school ingeschreven konden worden (CGVS N. B. (...), p. 9-11). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van de schoolproblemen van uw kinderen fundamenteel ondermijnd.

In verband met de door u aangehaalde medische problemen van uw ouders – uw ouders zouden te vroeg overleden zijn omdat ze door hun etnie niet de nodige medische zorgen gehad hebben (CGVS, p. 10) kan er nog opgemerkt worden dat noch u noch uw broer met zekerheid konden zeggen of jullie vader in 2000 al dan niet aan een natuurlijke dood stierf (CGVS, p. 15; CGVS N. B. (...), p. 8). Uit uw verklaringen blijkt tevens dat uw moeder ten gevolge van een astma-aanval stierf (CGVS, p. 10) en nergens uit de verklaringen van uw broer blijkt dat uw moeder medische hulp ontzegd werd. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw moeder in het plaatselijke ziekenhuis opgenomen werd. Dat ze tijdens haar ziekenhuisopname niet de nodige zorgen zou gehad hebben (CGVS, p. 10), is in dit verband een blote bewering, geenszins op concrete en objectieve elementen gestoeld. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal werd u immers een bewijs van haar ziekenhuisopname, i.e. documenten waarop de behandelingen die uw moeder in het ziekenhuis onderging vermeld staan, gevraagd en u gaf aan dat u een ontslagbrief uit het ziekenhuis waarbij de oorzaken van haar overlijden opgesomd staan zou bezorgen (CGVS, p. 10). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat, hoewel er sinds het gehoor op

het Commissariaat-generaal in oktober 2009 reeds geruime tijd verstreken is, u dit document vooralsnog niet heeft voorgelegd noch dat u een plausibele verklaring heeft meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor het nog steeds ontbreken ervan. Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoeker verwacht worden dat hij spontaan alle elementen en documenten aanbrengt die zijn asielrelaas enigszins kunnen staven. U heeft dan ook de gebrekkige medische zorgen voor Roma in Servië geenszins aannemelijk gemaakt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt tot slot dat de Servische overheid zich niet in laat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleidgericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling en dergelijke meer en verstrekt advies aan ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complexprobleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkelingen de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. De algemene situatie voor de Roma in Servië anno 2010 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossiertoegevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteit en uw Servische nationaliteit en de identiteit en de nationaliteit van uw dochter N. (...) staan hier immers niet ter discussie. Ook aan het feit dat u sinds 2004 werkloos was wordt niet meteen getwijfeld. De documenten in verband met uw werkloosheid doen echter geen afbreuk aan bovengemaakte vaststelling dat u niet aannemelijk gemaakt heeft door de Servische overheid en/of door Servische medeburgers systematisch op de arbeidsmarkt gediscrimineerd te worden.

Tot slot kan nog toegevoegd worden dat er ook inzake de asielaanvraag van uw partner S. K. (...), van uw broer N. B. (...) en van uw schoonzus B. B. (...) een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voorsubsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de echtgenote van eerste verzoekende partij, zijnde tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over, daar tweede verzoekende partij wat haar asielaanvraag betreft steunt op dezelfde asielmotieven als deze van haar echtgenoot. Navolgende motivering betreffende de persoonlijke toestand van tweede verzoekende partij wordt in de door haar bestreden beslissing als volgt weergegeven:

"Gezien er aan de door u en uw familieleden aangehaalde problemen geen geloof gehecht kan worden, heeft u niet zonder meer aannemelijk gemaakt wat de oorzaak van de door u aangehaalde depressie en posttraumatische stress, gestaafd door enkele Belgische medische documenten, is. Deze door u aangehaalde medische problemen houden bijgevolg niet zonder meer verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld

in artikel 48/4 van diezelfde wet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing evenmin wijzigen. Uw identiteit en uw (Servische) nationaliteit staan hier immers niet ter discussie. Ook aan het feit dat u werkloos was wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen pogen de door verwerende partij aangehaalde verbeterde toestand van de Roma in Servië te weerleggen door een citaat uit een tekst van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken waaruit de Raad afleidt dat verzoekende partijen zich steunen op de schending van de materiële motiveringsplicht. Verder beperken verzoekende partijen zich tot het weergeven van de inhoud van de artikelen 3 EVRM en 10 van het EG Verdrag en een definitie *sensu lato* van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen louter de inhoud van de artikelen 3 EVRM en 10 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en de definitie van het zorgvuldigheidsbeginsel weergeven zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissingen of aanduiding hoe deze de voormelde artikelen en onderhavig beginsel zouden hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partijen zich zelfs niet de moeite getroosten ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissingen de artikelen 3 EVRM en 10 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en het zorgvuldigheidsbeginsel zouden geschonden hebben, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partijen de motiveringen betreffende het ongeloofwaardig bevinden op grond van de vastgestelde tegenstrijdigheden van het door verzoekende partijen voorgehouden asielrelaas betreffende de problemen in Servië, de beoordeling naar Kosovo en de aldaar drastisch gewijzigde situatie ten aanzien van de RAE-gemeenschap waarbij een beroep kan worden gedaan op de bescherming van de in Kosovo aanwezige nationale en internationale autoriteiten ongemoeid laten waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

2.2.3. Waar verzoekende partijen een tekst citeren van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, zonder uitdrukkelijke vermelding van de titel van het document waaruit deze tekst werd geplukt en de referentieperiode waarop deze tekst betrekking heeft en zonder bijvoeging ervan bij het verzoekschrift, kan de Raad uit dit citaat enkel vaststellen dat deze tekst louter melding maakt van de gegevens dat er in Servië nog steeds discriminatie ten overstaan van Roma aanwezig is, dat enkele gevallen bekend zijn van pesterijen tegenover deze bevolkingsgroep en dat in de begroting van Servië dringend budgetten dienen te worden voorzien teneinde de desbetreffende actieplannen verder te kunnen realiseren en wijst de Raad erop dat verwerende partij in de bestreden beslissing niet beweert dat Servië met betrekking tot de situatie van de minderheidsgroepen vrij is van problemen en discriminatie volledig zou zijn gebannen. Wel blijkt uit de motivering van verwerende partij dat de situatie van de Roma in Servië aanzienlijk is veranderd, dat deze bevolkingsgroep zich kan beroepen op de steun van de "League for the Roma Decade" en een interne controleorgaan de klachten die met het optreden van de politie te maken hebben behandelt. Verder motiveert verwerende partij dat duidelijk blijkt dat verzoeker en zijn familie in Servië wel degelijk een beroep konden doen op bijslagen, uitkeringen, onderwijs en verzorging. Ook beide voormelde motiveringen worden door verzoekende partijen ongemoeid gelaten waardoor ook deze als onbetwist en vaststaand dienen te worden beschouwd.

2.2.4. Uit de vaststelling van de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden problemen in Servië, van de zowel in Servië als Kosovo gewijzigde situatie voor Roma, van de mogelijkheid tot het zich beroepen op

hulp en bescherming en van de naar steun, onderwijs en verzorging gunstige toestand van verzoeker en zijn familie kon verwerende partij terecht besluiten tot de weigering van de status van vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus, respectievelijk voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT